

15. Jelizo pak njewěriwy so džěli, njech so džěli; přetož njeje zwotročeny bratr ani sotra w tychle wobstojnosćach; w pokoju pak je Bóh nas powolał.*

16. Přetož wot koho wěš, žona, zo muža wumóžiš? abo wot koho wěš, muž, zo žonu wumóžiš?*

17. Njech jeno, kaž jemu Bóh wudžěli, kaž kóždoho Bóh powola, tak khodži, a kaž we wšitkich cyrkwjach wuču.*

18. Bu-li něchtó jako wobřezany powołany? njenaćehní sebi wobřezk. Bu-li něchtó we wobřezku powołany? njedaj so wobřezac.

19. Wobřezanje ničo njeje a wobřezk ničo njeje, ale wobkedźbowanje Božich kazni.*

20. Kóždy wostań we powołanju, w kotrymž je powołany. Efes. 4, 1.

21. Sy-li jako wotročk powołany? njech će to njestara; ale móžeš-li swobodny być, wužij radši to.*

22. Přetož štóž bu w Knjezu powołany jako wotročk, je Knjezowy wuswobodženc; tohorunja, štóž bu jako swobodny powołany, je wotročk Khrystusowy.*

23. Droho sće wukupjeni, njebudźće wotročy čłowjekow.

24. W čimž je kóždy powołany, bratra, w tom njech wostanje před Bohom.*

25. Wo knježnach pak nimam přikaznje Knjezoweje; radu pak dawam, jako tón, kotryž je wot Knjeza wobhnadženy, zo by swěrný byl.*

26. Mam tohodla za to hrožaceje nuzy dla, zo je za čłowjeka derje, tajki wostać.*

27. Sy-li zwjazany k žonje, njepytaj rozwjazanja. Sy-li njewjazany wot žony, njepytaj žonu.*

28. Sy-li pak sebi žonu wzał, njejsy zhrěšil; a je-li so knježna wudała, njeje zhrěšila; tola ćěsnosć ćěla změja tajcy. Ja pak was (z tym) přepušćam.*

29. Tuž praju to, bratra: Čas je krótki;* zbywa jenož, zo bychy tež čí, kotřiž žony maju, byli, jako bychy je njeměli.

30. A kotřiž plakaju, jako bychy njeplakali, a kotřiž so wjesela, jako bychy so njewjeseleli, a kotřiž kupuja, jako bychy njeměli.

31. A kotřiž tón swět wužiwaju, jako bychy jón njewužiwali;* přetož podoba toho swěta hinje.

tež k swjatosćenju duše dowjesć, tak zo wón křescansku wěrnosć spóznaje a křescanstwu so přiwobroćí; podobnje maju tež njekřecene džěci džěl na swjatosći swojeju staršeju, wězo jenož na zwonkownej swjatosći. Štóž pola Židow płaćeše, zo kóždy z pohanom wobkhađowacy so znjećisćí, njesmě so na křecanow nałožec. — 15. Hdyž njewěriwy sam tajke mandželstwo wopušćí, je tež wěriwy wot swojeje winowatosće wotwjazany, dokelž džě by hewak poddaty wostał njeznjesliwym wobstojnosćam, a by w stajnym njepokoju žiwy byl, mjez tym zo je nas Bóh přez křecanstwo tola k wěrnemu pokojej powolał. — 16. Tež nadžija, zo by so njewěriwy wobroćil, je slaba, a nježada sebi tak čěžki wopor. — 17. W tych samych zwonkownych wobstojenjach, w kotrychž Bóh někoho křecanstweje powola, njech wostanje. — 19. Pawoł naspomina někotre tajke zwonkowne wobstojenja, jako wobřezanje a wotročstwo; štóž je wobřezany, njech wostanje, a tohorunja, štóž njeje wobřezany, njedaj so wobřezac, dokelž za kralestwo Bože je to cyle bjez wliwa; jeno štóž je po Božich kaznjach žiwy, ma nadžiju na wěčnu zbóžnosć. — 21. t. r. njeměj kedźbu, hač sy we wotročtwje abo hač sy swobodny, haj, hdy by so swobodny sćinić móhl, wostań radšo wotročk, wužij z podwolnym podćisnjenjom tule wobstojnosć k swojemu spomoženju. — 22. W křecanskim powołanju njerozdžěla so lud do swobodnych a wotročkow abo njewólnikow, ale tu je wotročk swobodny, a swobodny je wotročk; kóždy je swobodny, dokelž je wuswobodženy wot wotročstwa hrěcha, a kóždy je wotročk, dokelž Khrystusej sluša a jemu služi. — 24. t. r. njech je ze swojimi wobstojnosćemi spokojny, zo by w nich Bože spodobanje měl. — 25. Maju-li so knježny wudać abo nie, nima s. Pawoł kaznju wot Knjeza, kaž w nastupanju mandželstwa, ale jeno radu, kotraž pak za křecanske žiwjenje wjele płaćí, dokelž bě s. Pawoł wot Boha za swoju swěru wulke hnady dóstał. — 26. t. r. nježenjeny wostać. Pawoł praji, zo je to najlěpje přescěhanjow dla, kotrež na křecanow čakaju. — 27. Kóždy wostań kaž bu powołany, mandželski wostań w mandželstwje, a to je přikazane; nježenjeny nježadaj za mandželstwom, ale wostań nježenjeny, tola tuto je rada. — 28. Horja, kotrež na nas čakaju, budža za ženjenych strašniše. Ja pak přeju, zo bychy was skerje přelutowale. — 29. Čas, kotryž mamy hač do přikhada Khrystusoweho, je krótki, t. r. čas našeho žiwjenja. — 31. Nichtó